

РЕШЕНИЕ

№ 135

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 21 май 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор А.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 130 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област против решение № 76 от 14.02.2013г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 1069 по описа на съда за 2012г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2304768 от 21.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“(ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „****“, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. П., ул. ***, представлявано от Е. Т.*** и Н. М.***, за нарушение по чл. 1, ал. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (Наредбата) във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредбата, като на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв..

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, като постановено в нарушение на процесуалния закон. Административнонаказващият орган твърди, че районният съд е приложил неправилно института на погасителната давност, регламентиран в чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата „****“ гр. П.***, чрез пълномощник възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура-Перник дава заключение, за незаконосъобразност на атакуваното решение и предлага същото да бъде отменено поради неправилно прилагане на погасителната давност по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН по отношение на процесното нарушение.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата по същество за основателна, като приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на процесуалния и материален закон, както служебна, така и във връзка с изложеното в касационната жалба, касационен състав при Административен съд Перник намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд Перник въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че при извършени - на място на 10.02.2012 г. и по документи на 15.02.2012 г. проверки по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – „****“ гр. П., контролни органи на Дирекция „ИТ“ СО установили, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ, не е уведомило компетентната ТД на НАП за сключен на 01.01.2007 г. между „****“, гр. П. и Е. А. К.*** трудов договор за заемане на длъжността „производствен инженер“ в дружеството. За така установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Извършил проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е приел, че административнонаказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение на процедурата по налагане административно наказание. Приел е, че актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание – АУАН и процесното НП, не съдържат вписана дата на извършване на нарушението, което също е съществен процесуален порок и самостоятелно основание за отмяна на атакувания правораздавателен акт, както и че е образувано административнонаказателно производство след изтичане на едногодишния срок от извършване на нарушението, заложен в чл. 34, ал. 1 на ЗАНН. При тези си изводи процесното НП е отменено на процесуално основание.

Административен съд – Перник не споделя правните изводи на въззивната инстанция и в този смисъл намира постановеното решение за неправилно.

Не се констатира неспазено изискване на ЗАНН, заложено в чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и касаещо императив за вписване в АУАН и издаденото въз основа на него НП на датата на извършване на конкретно нарушение. И в процесния акт, и в издаденото въз основа на него НП е посочено, че работодателят е следвало в тридневен срок от датата на сключване на трудовия договор–01.01.2007г. да уведоми компетентната ТД на НАП като изпрати уведомление Приложение № 1 за така сключения договор, което не е сторено както в тридневния срок, така в деня на извършената на място проверка–10.02.2012г., така и в деня на последвалата документа проверка на дата 15.02.2012г.. От така вписаните факти безсъмнен е изводът, както относно първата дата на извършване на процесното нарушение, така и относно неговото продължаване във времето до момента на завършване на проверката. Датата може да бъде изведена от отразените в акта и НП фактически обстоятелства, което дава възможност да се извърши и преценката за съобразяване със сроковете по чл. 34 от ЗАНН, каквато преценка, макар и неправилна районният съд е извършил във връзка с другото посочено основание за отмяна на НП. Безспорно липсата на посочване на конкретна дата на извършване на нарушението не кореспондира с изискването на ЗАНН за наличие на този реквизит в акта и НП, но предвид всички обстоятелства в

конкретния казус, както и предвид спецификата на извършеното нарушение, пропускът не е така съществен, че да може да послужи като самостоятелно основание за отмяна на НП.

На следващо място на основание фактите, така както са установени от въззивната инстанция се приема, че и към момента на извършената от служителите на Д „ИТ“ СО проверка, дружеството работодател с бездействието си е продължавало да реализира състав на нарушение на трудовото законодателство, след като не е подало в тридневния срок, указан в чл. 3, ал. 1, б. „а“ от Наредбата във вр. с чл. 1 от Наредбата, уведомлението по чл. 62, ал. 5 от КТ. Нарушението е реализирано за първи път на 05.01.2007г. в деня, следващ датата, до която уведомлението е следвало да бъде подадено–04.01.2007г. включително (а не както неправилно е приел районният съд – 03.01.2007г. вкл.). От 05.01.2007г. дружеството работодател, с бездействието си, като адресат на задължението за подаване на уведомление (Приложение №1 от Наредбата) до съответната ТД на НАП в законово определен срок е в състояние на нарушение. С тези мотиви се приема, че административнонаказателното производство не е образувано след изтичане на едногодишния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, което прави обжалваното решение постановено при неправилно приложение на закона.

Въз основа на изложеното състава приема, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да обусловят отмяната на наказателното постановление така като е прието в атакуваното решение. Тъй като спорът е изяснен от фактическа страна и предвид факта, че в хода на производството пред административнонаказващия орган и пред първата съдебна инстанция не са допуснати съществени процесуални нарушения, налагащи връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда, касационният състав на Административен съд - Перник намира, че решението на първата съдебна инстанция трябва да се отмени и вместо него да се постанови друго - по същество. При безспорно установените факти, по които и страните не спорят следва да се приеме, че “****” в качеството му на работодател е извършило вмененото му нарушение и следва да понесе административно наказание.

В НП не се съдържа обосновка, защо определеното административно наказание „имуществена санкция“ е в размер над минимума от 1500 (хиляда и петстотин) лева.. Като се вземат предвид правилата за определяне на административните наказания, заложиени в чл. 27 от ЗАНН, както и липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства касационният състав намира, че санкцията която работодателят следва да понесе трябва да бъде редуцирана до законово предвидения минимален размер от 1500 (хиляда и петстотин) лева., като в тази част наказателното постановление следва да се измени.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 76 от 14.02.2013г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 1069 по описа на съда за 2012г., КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №23-2304768 от 21.04.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, издадено срещу „****“ ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. П., ул. ***, представлявано само заедно от всеки двама от следните членове на СД – Е. Т.***, С. М.*** и Н. М.***, КАТО за същото нарушение - по чл. 1, ал. 1 от Наредба №5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (Наредбата) във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредбата, на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на

труда и във вр. с чл. 27, ал. 1 във вр. с ал. 3 от Закона за административните нарушения и наказания като НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция от 2000 (две хиляди) лв. на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/